

Kompendium: „e-krawcowa w praktyce”

wdrażanie, realizacja oraz możliwości dalszego stosowania innowacji społecznej

(Opis alternatywny grafiki: kobieta siedzi przy stole, na którym jest maszyna do szycia, w skupieniu szyje)

Innowacja pn. „e-krawcowa” była testowana i realizowana w projekcie „Inkubator Innowacji Społecznych Generator Dostępności” współfinansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego 2014-2020, Program Operacyjny Wiedza, Edukacja, Rozwój.

Poznań, 2022

1. Wprowadzenie

Celem kompendium jest przedstawienie metodyki przygotowania i prowadzenia zastosowanych rozwiązań wdrożonych przy testowaniu innowacji społecznej pn. „e-krawcowa” w zakresie polepszenia dostępności usług dla osób z niepełnosprawnościami. Przeprowadzona innowacja społeczna polegała na wyprodukowaniu 4 videoporadników z instruktażem, jak krok po kroku dostosować daną odzież do indywidualnej fizyczności osoby z niepełnosprawnością, wykonując drobną przeróbkę krawiecką.

Na podstawie kompendium mogą zostać opracowane własne procedury wdrażania tego procesu, przyjęte do realizacji jako wypróbowane rozwiązanie. Zaproponowane i przetestowane rozwiązanie może kształtować motywację, wiedzę i umiejętności osób z ograniczoną sprawnością tak, aby po podjętej praktyce mogły być przygotowane do wypracowania własnych metod i dalszych prób wpływania na własną osobę poprzez ubiór, a tym samym na postrzeganie własnego „ja”. Determinantą spojrzenia na siebie w zupełnie nowym świetle, podkreślenia atutów i zatuszowania wszelkich niedoskonałości ciała ma stać się inspiracja realizowana poprzez indywidualny dobór stroju dopasowanego do sylwetki, osobowości, a także konkretnego rodzaju niepełnosprawności. Dobra inspiracja nie tylko wspomaga dbanie o własne zdrowie psychiczne i mentalne, zwiększa poczucie atrakcyjności

i swobody, ale także stanowi bazę do podnoszenia własnych motywacji, wiedzy oraz zdobywania nowej wiedzy - mogącej wpływać na kształtowanie dobrych relacji spotykanych we wszelkich kontaktach i interakcjach. Tak więc zadaniem innowacji społecznej było wzajemne połączenie istniejących już metod dbania o siebie, wykształcenie nowych, nauka podnoszenia związanych z nimi kompetencji oraz utrwalenie sposobów tych zachowań.

Poradnik, który masz w ręku, to zbiór praktycznych informacji o tym, jakie mogą być metody przygotowania, wdrożenia i prowadzenia wypracowanego rozwiązania, które można wprowadzić w ramach polepszania sytuacji osób z niepełnosprawnościami. Zawarliśmy w nim wszystkie niezbędne informacje, dotyczące grup docelowych, potrzebnych zasobów, etapów realizacji, jak również wzory dokumentacji stworzonej i przetestowanej w ramach naszego pomysłu. Są to informacje szczególnie ważne dla osób uczestniczących aktywnie w życiu grupy docelowej projektu i wspierających wszelkie działania skierowane na rzecz osób z niepełnosprawnościami, których marzenia o życiowej samodzielności, dobrej pracy, pozytywnych relacjach społecznych i rodzinnych – chcą przekuć w swój życiowy cel!

1. Informacje o projekcie „Inkubator Innowacji Społecznych Generator Dostępności”

Projekt „Inkubator Innowacji Społecznych Generator Dostępności” realizowany jest przez Stowarzyszenie Na Rzecz Spółdzielni Socjalnych oraz partnera projektu Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu. Projekt wdrażany jest w ramach IV Osi Priorytetowej

Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (Działanie 4.1 Innowacje społeczne), na zlecenie Ministerstwa Rozwoju, współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Celem projektu było wypracowanie innowacyjnych rozwiązań poprawiających dostępność dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych z ograniczeniami mobilności lub percepcji. Nowe rozwiązania mogły dotyczyć dostępności o charakterze społecznym takich jak: usługi, produkty, przestrzeń fizyczna, cyfrowa, komunikacyjna czy funkcjonowania społecznego, pierwszy raz realizowanych w skali kraju (tzw. mikro-innowacji).

2. Informacje o fundacji realizującej innowację społeczną pn. „e-krawcowa”

Fundacja Kompilacja powstała w lutym 2018 roku, dzięki wielkiemu sercu fantastycznych ludzi i chęci wspierania kreatywnych działań na rzecz osób z niepełnosprawnościami. Pierwszy projekt, który przyczynił się do założenia organizacji była inicjatywa pn. „Monomoda”. Fundacja realizuje zadania statutowe między innymi z zakresu rehabilitacji zawodowej

i społecznej osób z niepełnosprawnościami, w różnych regionach Polski. Poza stałą organizacją wymienionego projektu Fundacja angażuje się i podejmuje inne, nowe inicjatywy na rzecz osób z niepełnosprawnościami. Wciąż poszukując odpowiednich, innowacyjnych rozwiązań mogących przyczynić się do szeroko pojętej pomocy w sferze życia osób z niepełnosprawnościami.

3. Opis i istota zaproponowanej innowacji społecznej

Krótkie informacje na temat innowacji społecznej:

- Innowacja społeczna była realizowana w następującym obszarze: polepszenie dostępności usług dla osób z niepełnosprawnościami,
- Prototypowanie (czynności podejmowane przed realizacją testowania) odbywało się w okresie od 01.01.2022 do 31.03.2022 r.
- Testowanie innowacji społecznej realizowane było w okresie od 1.04.2022 do 30.11.2022 r.

Cel innowacji społecznej:

- Głównym celem pomysłu jest polepszenie sytuacji osób z niepełnosprawnościami w dostępnosci do drobnych porad i usług krawieckich.

Opis i istota

- Istotą innowacji społecznej pn: „e-krawcowa” było poznanie potrzeb grupy docelowej, i wspólnie zaprojektowanie odpowiedniego rozwiązania w zakresie przeróbek krawieckich, aby było ono jak najbardziej użyteczne,
- Do testowania innowacji społecznej zaangażowano osoby z niepełnosprawnością z całej Polski, z wytypowanych do testowania grup wymienionych poniżej:
 - a) osoby poruszające się na wózku inwalidzkim,
 - b) osoby po zabiegu amputacji kończyny.
- Grupa docelowa aktywnie uczestniczyła w innowacji społecznej począwszy od etapu prototypowania, gdzie uczestniczyła w spotkaniach na których omawiano potrzeby i problemy, a także możliwości jakie można osiągnąć po przeróbce krawieckiej. A także spotkaniach oceniających powstałe produkty podczas tego okresu prototypowania, aż do momentu testowania i oceny wypracowanych wspólnie efektów.
- Dzięki pracy nad odpowiednim rozwiązaniem wyprodukowano 4 videoporadniki z instruktażem, jak krok po kroku dostosować daną odzież do indywidualnej fizyczności osoby z niepełnosprawnością, wykonując drobną przeróbkę krawiecką. Każdy film przedstawiał inną tematykę przeróbki krawieckiej. Tematami prezentowanych videoporadników były:
 - film nr 1 – „Eliminacja nogawki”** – skrócenie i zaszywanie nogawki w spodniach jeans dla osób po amputacji nogi, z wyluszczeniem w stawie biodrowym;
 - film nr 2 – „Skrócenie rękawa”** – skrócenie rękawa bluzki, na dwa sposoby, z zaszyciem lub ozdobnym wprowadzeniem gumki, dla osób po amputacji ręki lub urodzonych bez tej kończyny;
 - film nr 3 – „Spódnica obciążeniowa”** – wprowadzenie obciążenia na dolnym rancie długiej spódnicy, by nie była zawiewana przez wiatr, dla osób poruszających się na wózku inwalidzkim;
 - film nr 4 – „Wygodny worek”** – skrócenie i zaszywanie spódnicy na kształt wygodnego worka dla osób po obustronnej amputacji nóg poruszających się na wózku inwalidzkim.

4. Cechy innowacyjnego rozwiązania

Przed przystąpieniem do realizacji innowacji społecznej przeanalizowano podobne rozwiązania istniejące już na terenie Polski. Po analizie stwierdzono, że istniejące działania skierowane dla osób z niepełnosprawnościami są bardzo ograniczone. Istotą i źródłem problemu jest deficytowa ilość produktów oraz usług z branży odzieżowej i krawieckiej oferujących garderobę dostosowaną do budowy ciała oraz specjalnych potrzeb osób poruszających się na wózku inwalidzkim czy osób po zabiegu amputacji kończyny. Oferty rynku odzieżowego nie da się masowo wzbogacić w różnorodne produkty i usługi mogące rozwiązać ten problem.

Występujące dotychczas inicjatywy nie kierowały swoich działań na podłoże praktyczne (tj. rozwiązań ubierania się na co dzień lub do pracy), a jedynie kładły głównie nacisk na artystyczne i jednorazowe projekty.

Czym cechuje się, więc zaproponowane innowacyjne rozwiązanie pn. „e-krawcowa”?

Nowatorstwo zaproponowanego pomysłu polega na zastosowaniu ogólnodostępnej formy komunikacji, jaką jest Internet. W Polsce nie istnieje podobne rozwiązanie skierowane i ukierunkowane na potrzeby osób z niepełnosprawnościami, uwzględniające usługi mające na celu pomoc w bieżących sprawach krawieckich i dostosowania danej kreacji pod fizyczność tych osób. Organizowanie kursów stacjonarnych czy też tworzenie specjalistycznej kolekcji ubrań dostosowanych do osób z niepełnosprawnościami nie poprawia dostępności i efektywności dla wszystkich jednakowo. Forma przekazu poradnika została tworzona na zasadach uniwersalnych, proponuje zwiększenie komfortu użytkowników, zapewnienie materiału dostępnego w przekazie do czytania i rozumienia, zwiększenie dostępności cenowej i jakości usług, czy też pozwala na odbudowanie zdolności do niezależnego funkcjonowania w sferze społecznej. Bardzo ważnym aspektem była również odpowiedź zaproponowanej innowacji na potrzeby grupy odbiorców. Przede wszystkim zaangażowanie osób z niepełnosprawnościami w tworzenie jej wspólnie, co dało możliwość przetestowania zaproponowanego rozwiązania i naniesienia ewentualnych zmian odpowiadających potrzebom grupy docelowej.

5. Potrzeby odbiorców zaproponowanego rozwiązania

Probleмами związanymi z dostępnosci w zakresie usług skierowanych dla osób z niepełnosprawnościami są międy innymi brak dostępcnej, estetycznej, praktycznej odzieży dostosowanej do budowy ciała, często nieproporcjonalnej. Pomysł odpowiada na brak odpowiednich oraz dostępcnych poradników na temat przystosowania odzieży do potrzeb fizycznych i wizualnych osób z niepełnosprawnościami. Istotą i źródełem problemu jest deficytowa ilośc produktów oraz usług z branży odzieżowej i krawieckiej oferujących garderobę dostosowaną do budowy ciała oraz specjalnych potrzeb osób poruszających się na wózku inwalidzkim, czy osób po zabiegu amputacji kończyny. Oferty rynku odzieżowego nie da się masowo wzbogacić w różnorodne produkty i usługi mogące rozwiązać ten problem.

Badanie potrzeb uczestników, przeprowadzone przed testowaniem, wykazało, iż osoby z niepełnosprawnościami w swoim funkcjonowaniu natrafiają na wiele ograniczeń związanych z doborom garderoby do własnej fizycznosci, co moze przekładać się na ich samoocenę, komfort oraz relacje z otoczeniem. Pociąga to za sobą szereg kolejnych problemów takich jak: spadek poczucia własnej wartośc, a takze upowszechnianie się negatywnego stereotypu przedstawiającego te osoby jako cierpiące, uzaleźnione od pomocy innych, niezaradne życiowo, niesamodzielne, wyalienowane.

Wszystkie te ograniczenia przyczyniają się do zwiększania ryzyka wykluczenia społecznego osób z niepełnosprawnościami. Niniejsze rozwiązanie moze nie rozwiązuje w pełni wszystkich problemów występujących na podłozu zdrowotnym czy związanych ze stanem samopoczucia, ale po częsci moze stanowić odpowiedź na zmianę postrzegania osoba z niepełnosprawnościami oraz poprawę dostępcnosci do niezbędcnych im produktów czy usług.

Chcąc uciec od wymienionego problemu osoby z niepełnosprawnościami często angażują rodzinę, opiekuna lub asystenta do wykonania poprawki krawieckiej. Osoby bliskie niekoniecznie samodzielnie w odpowiedni sposób przekształcają daną rzecz, by była funkcjonalna, by osoba z niepełnosprawnościami nie odczuwała dyskomfortu związanego z własnym wizerunkiem czy proszeniem o pomoc.

Zauważalna jest u częsci z tych osób izolacja społeczna przejawiająca się m. in. w: niepewnosci, poddaniu się, dystansie społecznym i co za tym idzie następującym z czasem całkowitym wycofaniu się z życia społecznego, powoduje występowanie barier i ograniczeń.

Przyczynami wystąpienia problemu izolacji i wycofania się z aktywnego życia są m. in. odczuwalna odmienność, w tym brak akceptacji swojej choroby, obawy dotyczące postrzegania przez inne osoby pełnosprawne, zmaganie się z uprzedzeniami i stereotypami, obojętność społeczeństwa wobec niepełnosprawności, wyolbrzymianie ograniczeń, negatywne nastawienie poznawcze lub też zwracanie szczególnej uwagi na swoją niepełnosprawność. Potrzeba wzmocnienia efektu sprawstwa jest tym bardziej niezbędna u osób z niepełnosprawnościami, które szukają nowych rozwiązań mogących rozwijać pasję, umiejętności, kształtować różne formy terapii oraz rehabilitacji, podnosić dzięki temu pewność siebie i przystosowywać dostępność otoczenia, w jakim funkcjonują. Dostępne poradniki krawieckie i odzież ogólnodostępna nie skupiają się na problemach osób z niepełnosprawnościami, dlatego zaproponowano przetestowanie rozwiązania będącego przedmiotem niniejszego opracowania.

Problemy związane z dostępnością w dostępie do usług, jakie mogą pojawić się u osób z niepełnosprawnościami z wymienionych wyżej grup biorących udział w testach:

- brak dostępnej, estetycznej, praktycznej odzieży dostosowanej do budowy ciała, często nieproporcjonalnej
- brak wiedzy, wzorców i możliwości przystosowania odzieży do własnej fizyczności dla osób, które nie mają dostępu do specjalistycznej wiedzy w tym zakresie
- trudny wybór garderoby codziennej, do pracy
- niechęć do ciągłego noszenia luźnych ubrań,
- często rezygnacja z własnych upodobań modowych na rzecz zakrycia ubraniem niepełnosprawności,
- negatywny lub neutralny wizerunek osób z niepełnosprawnościami.

Dlaczego tak ważne jest, aby wzmocnić pozytywny wizerunek osób z niepełnosprawnościami w różnych aspektach życia?

Wśród grupy osób z niepełnosprawnościami, które uczestniczyły w testowaniu można zauważyć między innymi następujące potrzeby:

- zaproponowanie wybranych metod przeróbki krawieckiej powinno dać możliwość dostosowania odzieży do własnych potrzeb, preferencji, upodobań i wizualnych

proporcji,

- inicjatywa może wpływać na możliwość wyboru jakości ubrań według własnego uznania,
- rozwiązanie może zaproponować ukrycie braku proporcji pewnych części ciała zindywidualizowane potrzeby ubioru,
- dostosowanie odzieży do odpowiedniego rozmiaru, co pozwoli ukryć niedoskonałości,
- możliwość poruszania się swobodnego, bez skrępowania odzieżą,
- zdobycie praktycznej wiedzy jak można dopasować odzież do własnej niepełnosprawności i sylwetki.

6. Grupa docelowa innowacji społecznej

Przeprowadzone rozwiązanie dedykowane było do osób z niepełnosprawnościami. Jednak z rozwiązania mogą również skorzystać ich opiekunowie, asystenci, a także osoby pełnosprawne chcące uczestniczyć aktywnie i wspierać wszelkie działania skierowane dla grupy osób o ograniczonej sprawności.

W innowacji społecznej bezpośrednio wzięły udział osoby z niepełnosprawnościami ruchowymi z duch grup takich jak:

- a) osoby poruszające się na wózku inwalidzkim,
- b) osoby po zabiegu amputacji kończyn/y dolnej lub górnej.

Uczestnicy testowania borykają się z niepełnosprawnością nabytą przeważnie podczas m.in. wypadku lub w wyniku choroby (tj. paraplegia, tetraplegia, amputacje kończyn górnych lub dolnych, wyluszczenie w stawie biodrowym, zanik mięśni), jak i również z niepełnosprawnością wrodzoną.

Do specyficznych cech wymienionych grup osób z niepełnosprawnościami można zaliczyć często bardzo długą ścieżkę motywacji, by pokazać swoją niepełnosprawność, objawiająca się skrępowaniem, zawstydzeniem przed otoczeniem, czy ukrywaniem niepełnosprawności przez garderobę.

Uczestnicy brali udział w spotkaniach dotyczących wypracowania prototypu filmów instruktażowych oraz spotkaniach oceniających wypracowane już rozwiązanie - etap testowania. Ponadto w wyprodukowanych videoporadnika wystąpiły 4 osoby z niepełnosprawnościami, prezentujące odzież po wykonanej przeróbce krawieckiej. Osoby uczestniczące w testowaniu nie posiadały specjalistycznej wiedzy w zakresie przedstawianej tematyki.

7. Obszary oferowanego wsparcia

Wsparcie i zaproponowanie przeróbki krawieckiej są istotne dla osób z niepełnosprawnościami, ponieważ:

- sprzyja transferowi wiedzy, jak zadbać o własną osobę, komfort psychiczny, a także uczy, jak wykonać daną przeróbkę krawiecką dopasowaną do własnej niepełnosprawności,
- rozbudza i rozwija myślenie o własnej osobie jako wyjątkowej jednostce. Doskonali umiejętności radzenia sobie z ograniczeniami wynikającymi z własnej fizyczności,
- pozwala zrozumieć, na czym polega wielorakie zastosowanie tej wiedzy,
- pozwala osobom uczącym się zaproponować techniki subtelnego zakrywania niedoskonałości ciała i możliwości prawidłowego doboru kreacji do własnej fizyczności,
- jest jednym z czynników mających wpływ na podniesienie wiary we własne umiejętności, a tym samym na rozwój osobisty czy też zawodowy,
- inspiruje innych do działania i pracy nad sobą oraz własnymi umiejętnościami
- rozwija i popularyzuje modę wśród osób z niepełnosprawnościami,
- przedstawia realne wizerunki osób z niepełnosprawnościami i ich fizyczne dysfunkcje. Zwiększa świadomość, że piękno objawia się w każdej formie, a tym samym pozwala na docenienie wizualnej odmienności i pokazanie bogatych osobowości,
- przełamuje negatywne stereotypy, poprzez zwiększenie świadomości społeczności internetowych, iż moda i kreacja jest otwarta dla każdego.

Inspiracja to podstawowe źródło do wdrażania większej samodzielności w budowaniu własnego wizerunku oraz wkład dużej odpowiedzialności za efekty pracy nad własnym

komfortem psychicznym i fizycznym, to podstawowe idee wchodzących zmian własnego „ja”.

Mocne strony innowacji:

- wzmacnianie pozytywnego wizerunku osób z niepełnosprawnością,
- odbiorcy mają możliwość wykonania przeróbek w swoim tempie, prezentowane czynności są dla nich osiągalne zarówno na poziomie umiejętności, jak i dostępu do zasobów (możliwość ponownego odtwarzania),
- łatwy, bezpłatny dostęp do portalu, na którym zamieszczone są video, łatwość obsługi, co stanowi zasięg ogólnodostępny,
- filmy instruktażowe nie proponują bardzo zawiłych krawieckich przeróbek, które wymagają specjalistycznych narzędzi,
- przeróbkę krawiecką można wykonać samodzielnie, co stanowi formę edukacyjną i rehabilitacyjną,
- daje możliwość dostosowania do indywidualnych potrzeb i doboru garderoby według upodobań,
- rozwiązanie może wpływać na podnoszenie umiejętności i kreowanie własnych wizji, dopasowanie odzieży do własnych preferencji
- prostota przekazu
- przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami
- zaproponowany projekt jest rozwiązaniem nowym i rozwojowym, ponieważ może on objąć wsparciem osoby z różnym stopniem niepełnosprawności, zarówno kobiety i mężczyźni, a nawet dzieci.

8. Rekrutacja uczestników

Do testowania innowacji społecznej zapraszano osoby z różnym stopniem niepełnosprawności z wybranych i opisanych wyżej grup docelowych, z całej Polski. W pierwszych miesiącach realizacji wsparcia rekrutacja uczestników, odbywała się poprzez kontakty z osobami z niepełnosprawnościami za pośrednictwem telefonu, kontaktów z organizacjami pozarządowymi, poprzez wykorzystanie mediów społecznościowych tj. Facebook, Instagram, a także grup osób z niepełnosprawnościami w Internecie, gdzie

zamieszczano ogłoszenia o prowadzonej innowacji społecznej. W dalszym testowaniu dzięki współpracy z pierwszymi uczestnikami, rekrutowano osoby również rekomendowane, a także osoby, same zgłaszające się do udziału. Rekrutacjami zajmował się zespół projektu.

9. Ryzyko w innowacji społecznej i sposoby jego eliminowania

Główne czynniki ryzyka jakie mogą być związane z propozycją realizacji projektu:

- **Ryzyko związane z niskim zainteresowaniem współpracą i występowaniem w projekcie, osób z niepełnosprawnościami.**

Przy realizacji innowacji społecznej nie wystąpiły takie zagrożenia. Grupa docelowa pomimo braku doświadczenia bardzo chętnie uczestniczyła na każdym etapie, zarówno początkowym – przygotowania, właściwego uczestnictwa, jak i wsparcia inicjatywy po produkcji filmów instruktażowych. Do testowania zapraszane były osoby z całej Polski, poznane w trakcie przygotowania innowacji społecznej. Dzięki nowym znajomościom można było budować siatkę społeczną osób z niepełnosprawnościami, do której dana inicjatywa może dotrzeć w szerszym zakresie.

Działania zapobiegawcze: Prowadzenie kompleksowych działań informacyjnych i utrzymanie stałych kontaktów z osobami z niepełnosprawnościami w celu badania ich opinii i preferencji. Dotarcie tym sposobem do szerszej grupy potencjalnych odbiorców rozwiązania oraz budowanie sieci społecznej danego środowiska, w której podkreślane będą korzyści związane z czynnym uczestnictwem w projekcie. Dobrym sposobem na nawiązanie kontaktów z grupą docelową są media społecznościowe typu Facebook i Instagram, a także grupy internetowe zraszające osoby niepełnosprawne. Dają one możliwość szybkiego kontaktu i znalezienia potencjalnych uczestników.

- **Ryzyko związane z niskim zainteresowaniem odbiorców proponowanego rozwiązania.**

Przy realizacji innowacji społecznej można było zauważyć rosnące zainteresowanie inicjatywą zarówno odbiorców z grupy docelowej, jak i osób pełnosprawnych, które wykazywały duże zaangażowanie w czynne wsparcie nowego rozwiązania.

Zachodzi małe prawdopodobieństwo wystąpienia tego ryzyka i jest ono możliwe do eliminacji. Wystąpienie tego problemu będzie mierzalne za pomocą ilości odwiedzin

serwisu internetowego, gdzie zamieszczane będą filmy.

Działania zapobiegawcze: Prowadzenie kompleksowych działań informacyjnych wśród grup docelowych rozwiązania i lokalnej oraz krajowej społeczności. Rozpowszechnienie informacji o projekcie, jego celach, działaniach i rezultatach.

10. Zakres zadań personelu

Poniżej opisano propozycje wkład osobowego i zakres zadań jaki był niezbędny do realizacji rozwiązania pn. „e-krawcowa”. Propozycje zakresu działań przy realizacji projektu:

- **Osoby zaangażowane w proces prototypowania:**

a) Specjalista ds. prezentowanej tematyki krawieckiej

– zakres wiedzy i obowiązków: osoba zajmująca się szyciem z wieloletnim doświadczeniem, posiadająca wiedzę o szyciu odzieży na miarę indywidualnego odbiorcy, z doświadczeniem realizacji analogicznych przedsięwzięć, odpowiedzialna za konsultacje oraz pomoc przed i podczas produkcji nagrań wstępnych, osoba prezentująca/występująca w nagraniach wstępnych. W okresie prototypowania i testowania zaangażowano krawcową mającą doświadczenie w wykonywaniu przeróbek krawieckich dla osób z niepełnosprawnościami.

b) Osoba ds. przygotowania koncepcji i scenariusza

– zakres wiedzy i obowiązków: osoba posiadając umiejętności przygotowania i pisanie jasnych tekstów. Uczestniczy w procesie kreacji, zaczynając od ustalenia treści poprzez pisanie scenariuszy nagrań wstępnych. Odpowiedzialna za sporządzenie wstępnej koncepcji i scenariusza nagrań wstępnych.

c) Osoba ds. nagrania wstępnego

– zakres wiedzy i obowiązków: umiejętność obsługi telefonu lub kamery w zakresie nagrywania i zapisywania filmu. Odpowiedzialna za przygotowanie i nagrań wstępnych.

- **Osoby zaangażowane w proces testowania:**

a) Specjalista ds. prezentowanej tematyki krawieckiej w filmach instruktażowych.

– zakres wiedzy i obowiązków: osoba zajmująca się szyciem z wieloletnim doświadczeniem, posiadająca wiedzę o szyciu odzieży na miarę indywidualnego odbiorcy, z doświadczeniem realizacji analogicznych przedsięwzięć, odpowiedzialna za konsultacje oraz pomoc merytoryczną podczas produkcji filmów instruktażowych, czuwająca nad właściwą prezentacją danej tematyki.

b) Osoba ds. przygotowania koncepcji i scenariusza

– zakres wiedzy i obowiązków: osoba posiadając umiejętności przygotowania i pisanie jasnych tekstów. Uczestniczy w procesie kreacji, zaczynając od ustalenia treści poprzez pisanie scenariuszy filmów instruktażowych w oparciu o skorygowane scenariusze przygotowane na etapie prototypowania i zaistniałe uwagi uczestników.

c) Ekipa ds. produkcji filmu

– zakres wiedzy i obowiązków: osoby posiadające wiedzę i umiejętności produkcji krótkich filmów instruktażowych z udziałem aktora, z wieloletnim doświadczeniem w tej dziedzinie. Umiejętności budowania kadru, ustawienia i obsługi kamery oraz oświetlenia, pracy z aktorem. Umiejętności kompleksowej postprodukcji filmowej - montaż filmowy, przygotowywanie plików do publikacji w Internecie, przygotowanie prostych plansz animacji.

d) Aktor / aktorka - zakres wiedzy i obowiązków: wiarygodność i naturalność, ewentualne doświadczenie zawodowe w dziedzinie aktorstwa. Osoba prezentująca krok po kroku dany instruktaż, wcielenie się w postać wykreowaną w scenariuszu i odegranie jej w sposób wiarygodny, przekonujący i ciekawy dla widza. Podczas produkcji profesjonalnych filmów instruktażowych zaangażowano: krawcową jako osobę przedstawiającą instruktaż oraz osoby z niepełnosprawnościami, prezentujące wykonaną przeróbkę krawiecką (które nie posiadały doświadczenia w dziedzinie aktorstwa, jednak doskonale wcieliły się w rolę aktora).

11. Harmonogram prac

Propozycje procedury postępowania w przypadku realizacji rozwiązania, które były wdrożone podczas testowania innowacji społecznej:

- **Etap I. Prototypowanie - prace przygotowawcze do testowania innowacji społecznej (okres trwania 3 miesiące przed testowaniem):**

- 1) Wstępne przygotowanie tematyk, scenariuszy, koncepcji do filmów instruktażowych.
- 2) Spotkania organizacyjne z uczestnikami – osobami z niepełnosprawnościami, przed sesją nagrań wstępnych. Przeprowadzenie 2 spotkań on-line z uczestnikami i zespołem projektu w celu konsultacji przed nakręceniem nagrań wstępnych. Ustalenie korekt i sprecyzowanie spójności przekazu do filmów instruktażowych zawartych w przygotowanych tematykach, koncepcjach i scenariuszach. Jedno spotkanie zostało przeprowadzone z grupą osób poruszających się na wózkach inwalidzkich, natomiast drugie przeznaczone będzie dla osób po amputacjach. Dokonano korekt tematyki, scenariuszy i koncepcji nagrań wstępnych na podstawie wniosków i uwag zebranych podczas spotkań.
- 3) Przeprowadzenie 4 nagrań wstępnych – roboczych instruktaży
Przygotowanie wstępnych nagrań zawierających formę roboczych instruktaży - obrazujących wykonanie założeń zawartych w przygotowanych tematykach, koncepcjach i scenariuszach. Nagrania wstępne zostały przeprowadzone przez zespół projektu w pracowni krawcowej. Instruktaże prezentowała krawcowa. Nagrania były formą roboczą profesjonalnych filmów instruktażowych z wykorzystaniem zasobów własnych. Przeprowadzone zostały 2 wstępne nagrania z tematyką dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich i 2 wstępne nagrania z tematyką dla osób po amputacjach.

- **Etap II. Testowanie innowacji społecznej:**

- 1) Spotkania organizacyjne z uczestnikami – po sesji nagrań wstępnych
Przeprowadzono 2 spotkania on-line z testerami w celu prezentacji 4 nagrań wstępnych powstałych w okresie prototypowania. Jedno spotkanie zostanie przeprowadzone z grupą osób poruszających się na wózkach inwalidzkich, natomiast drugie przeznaczone będzie dla osób po amputacjach. Skonsultowano zaprezentowane instruktaże we wstępnych nagraniach, zaobserwowane usterki, błędy. Zebrano uwag i wniosków z przeprowadzonych nagrań wstępnych. Na tym etapie sprawdzany był poziom zrozumienia instrukcji i satysfakcji z efektu końcowego na nagraniu wstępnym. Sprawdzona została praktyczność i czytelność

wyprodukowanego filmu instruktażowego, stopień realizacji zaplanowanego celu (umożliwienie samodzielnego wykonywania przeróbek krawieckich), zwiększenie poziomu wiedzy na temat samodzielnych przeróbek odzieży wśród osób testujących.

2) Produkcja filmów instruktażowych - 4 profesjonalnych videoporadników

Na tym etapie wyprodukowano profesjonalne filmy instruktażowe na podstawie skorygowanych tematów, koncepcji i scenariuszy oraz nagrań wstępnych. Produkcja realizowana była przez ekipę filmową, aktorów. W ramach realizacji tego działania wynajęto pomieszczenie, w którym odbyła się produkcja (uwzględniono estetykę domowego zacisza), wypożyczono rekwizyty niezbędne do produkcji filmu. Zdjęcia gotowych przeróbek prezentowane przez osoby z niepełnosprawnościami realizowano nie tylko w wynajętym pomieszczeniu, ale także na zewnątrz, w parku. Po zakończeniu zdjęć filmowych, całość przekazana została do montażu obrazu, udźwiękowania, nagrania linii lektorskiej. Gotowe filmy zastały przygotowane pod publikację, wdrożono formy graficzne do filmu, uzupełniono o możliwość wyświetlania napisów, przygotowano tablice końcowe dotyczące finansowania.

Etap testowania składał się także z oceny przeprowadzonego testowania wśród uczestników przez wypełnienie ankiet: początkowej i końcowej, w celu zbadania słuszności zastosowania tego rozwiązania. Jednak jest to etap, który posłużył do analizy testów, przy wdrażaniu projektu na podstawie już przetestowanego rozwiązania nie ma konieczności zastosowania się do tego działania.

12. Produkty oraz budżet

Efektami testowania były produkty - 4 filmy instruktażowe o tematyce modowej z praktycznymi wskazówkami jak wykonać przeróbkę krawiecką odzieży, skierowane dla 2 grup odbiorców: osób poruszających się na wózku inwalidzkim i osób po amputacji kończyny.

- Całkowita długość pojedynczego filmu zawierała się w przedziale czasowym ponad 8 minut
- instruktaże zostały wyprodukowane przez osoby mające doświadczenie w branży filmowej
- każdy film przedstawiał inną poradę krok po kroku jak wykonać przeróbkę krawiecką

- filmy przygotowano tak by format zapisu umożliwiał publikację w Internecie (kontener MP4) i zoptymalizowane pod względem rozdzielczości i jakości do różnych zastosowań
- zapewniono napisy do filmów.

Poniżej przedstawiono koszty poniesione na produkcję 2 filmów instruktażowych podczas testowania innowacji społecznej, które łącznie wyniosły 11420,00 zł. Ponieważ podczas testowania były produkowane 4 filmy instruktażowe łączny koszt ich produkcji ukształtował się na poziomie 22840,00 zł.

KOSZTY produkcji 2 filmów instruktażowych przyjęte w innowacji społecznej				
Kategoria kosztu	Jednostka miary	Liczba	Cena jednostkowa	łącznie
Przygotowanie i wdrożenie ewaluacji on-going produktów	godzina	28	25	700
Korekta scenariuszy, koncepcji do filmów instruktażowych	godzina	28	25	700
Produkcja 2 profesjonalnych filmów instruktażowych i przygotowanie do publikacji - koszt 2 sesji nagraniowych - nagranie udoskonalonej i profesjonalnej formy nagrań powstałych podczas prototypowania z uwzględnieniem wniosków i rekomendacji uczestników (cena obejmuje m. in. usługę produkcji filmu, wynajem wyposażonego pomieszczenia nagraniowego z profesjonalnym oświetleniem i osprzętem, koszty dźwiękowca, koszty animacji, postprodukcję, usługę makijażu)	usługa	2	3250	6500
Wynajem rekwizytów (m.in. ubrania, materiały przybory niezbędne do zycia, meble, dekoracje) - koszt 2 sesji nagraniowych	zestaw	2	600	1200

Prezentacja instruktaży przez aktora (przy założeniu, że czas pracy z aktorem wyniesie średnio 4h) – koszt wynagrodzenia aktora podczas 2 sesji nagraniowych	godziny	8	140	1120
Konsultacja krawiecka podczas 2 sesji nagraniowych - wynagrodzenie Specjalisty ds. prezentowanej tematyki krawieckiej	godziny	8	150	1200
RAZEM:				11420

13. Sposób realizacji ze wskazaniem innowacyjności rozwiązań

W rozdziale 11 poradnika przedstawiono harmonogram prac oraz szczegółowy sposób ich realizacji. Innowacyjność wdrażanego rozwiązania jest opisana w rozdziale 4.

14. Zmiany wprowadzone w trakcie realizacji innowacji

W trakcie przeprowadzenia innowacji społecznej nie nastąpiły istotne zmiany mogące mieć wpływ na metodykę przeprowadzonych działań. Innowację przeprowadzono zgodnie z założeniem i obranym planem. Jednak należy pamiętać, iż samo zaplanowanie i realizacja podobnych projektów na rzecz polepszenia świadczonych usług skierowanych dla osób z niepełnosprawnością i zależnych, nie wyczerpuje problemów jakie procesowi temu mogą towarzyszyć. Zderzenie teorii z praktyką może przynieść wiele trudnych do przewidzenia niespodzianek, które mogą być związane z realizacją tych projektów. W związku z powyższym niezbędne wydaje się monitorowanie zaplanowanych procesów w projektach na każdym etapie ich realizacji. Szczegółowe zasady badania prawidłowości, celowości i skuteczności prowadzenia, zostaną zapewne wypracowane każdym odrębnym projekcie, na zasadzie wykorzystania funkcjonującego i przetestowanego przykładu wdrożonej już innowacji.

15. Analiza przeprowadzonej innowacji społecznej

Podczas okresu testowania przeprowadzono wśród uczestników ewaluację on-going. Uczestnicy w każdej z grup osób z niepełnosprawnościami wypełnili ankietę początkową, przed wyprodukowaniem profesjonalnych videoporadników, oraz ankietę końcową, po obejrzeniu i ocenie filmów instruktażowych. Na podstawie ankiet zbadano opinie na temat zrozumiałości przekazu, stopnia trudności wykonanych czynności, zadowolenia z gotowego produktu i inne tematy takie jak funkcjonalność odzieży po przeróbkach, mogące odpowiedzieć na pytanie czy produkt stanowi odpowiedź na występujący problem.

- Ankietę początkową wypełniło: 5 osób po amputacji oraz 5 osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Ankietę końcową wypełniło: 6 osób po amputacji oraz 5 osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.
- W testowaniu innowacji społecznej wzięły udział wyłącznie kobiety z niepełnosprawnościami, mimo iż rozwiązanie to było otwarte zarówno dla kobiet i mężczyzn, z czego wynika, że tematyka krawiecka jest częściej podejmowana przez kobiety.
- **Analiza ankiety początkowej**
 1. Ankietę początkową wypełniło łącznie 10 osób, w tym 3 osoby w wieku 20-30 lat oraz 7 osób w wieku 31-60 lat;
 2. 100% ankietowanych przyznało, że poruszanie tematyki związanej ze zwiększeniem dostępu do garderoby dla osób z niepełnosprawnościami jest ważne;
 3. W kwestii dostępności odzieży na rynku krajowym dostosowanej do specjalnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami 3 osoby oceniły ten stan jako przeciętny, 4 osoby uznały, że odzież jest słabo dostępna, natomiast pozostałe 3 osoby, że odzież jest niedostępna na rynku;
 4. Najczęściej wskazywanymi problemami, przez ankietowanych, związanymi z niedostosowaną garderobą do danej fizyczności osób z niepełnosprawnością były:
 - brak dostępnej, estetycznej, praktycznej odzieży dostosowanej do budowy ciała, często nieproporcjonalnej (wskazane przez 9 osób),
 - brak wiedzy, wzorców i możliwości przystosowania odzieży do własnej fizyczności dla osób, które nie mają dostępu do specjalistycznej wiedzy w tym zakresie (wskazane przez 7 osób),
 - ukrywanie niepełnosprawności przez garderobę (wskazane przez 7 osób)

5. W pytaniu na ile istotne jest dopasowanie garderoby do danej niepełnosprawności: 6 osób opowiedziało, że jest to dla nich aspekt istotny, natomiast 4 osoby opowiedziały, że jest to aspekt dla nich raczej istotny;
6. W kwestii spełnienia indywidualnych oczekiwań w codziennym funkcjonowaniu w stosunku do ogólnodostępnej na rynku odzieży, 6 osób przyznało, że raczej spełnia oczekiwania, 1 osoba nie spełnia, natomiast dla 3 osób ogólnodostępna odzież raczej nie spełnia ich oczekiwań;
7. 4 osoby wypowiedziały się, że często miewają problemy z dostosowaniem garderoby do swojej niepełnosprawności, 5 osób od czasu do czasu, 1 osoba rzadko;
8. 60% ankietowanych przyznał, że ogólnodostępna na rynku odzież wymaga dostosowania do specjalnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami, natomiast pozostałe 40% że raczej wymaga takiego przystosowania;
9. Najczęściej wskazywanymi potrzebami związanymi z garderobą dla osób z niepełnosprawnościami okazały się:
 - dostosowanie odzieży do własnych potrzeb, preferencji, upodobań i wizualnych proporcji (wskazało 7 osób)
 - możliwość poruszania się swobodnego, bez skrępowania odzieżą, wygoda (wskazało 7 osób)
 - zdobycie praktycznej wiedzy jak można dopasować odzież do własnej niepełnosprawności i sylwetki (wskazało 6 osób);
10. 100% ankietowanych uważa, że są potrzebne rozwiązania zwiększające dostępność do wiedzy jak dostosować garderobę do własnej fizyczności lub zwiększające dostępność do ubrań dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
11. 2 osoby przyznały, że posiadają wiedzę jak dostosować garderobę do swoich potrzeb związanych z niepełnosprawnością, 4 osoby, że raczej posiadają taką wiedzę, natomiast 2 osoby raczej nie posiadały, 1 osoba przyznała, że trudno powiedzieć, czy posiada taką wiedzę;
12. 100% osób ankietowanych przyznało, że nie zna dostępnych i praktycznych poradników pokazujących w jaki sposób łatwo dostosować garderobę do fizyczności osób z niepełnosprawnością.

- **Analiza ankiety końcowej**

1. Ankiętę końcową wypełniło łącznie 11 osób, w tym 2 osoby w wieku 20-30 lat oraz 9 osób w wieku 31-60 lat;
2. Na zadane pytanie wielokrotnego wyboru dotyczące jaki film podobał się uczestnikowi najbardziej najlepiej oceniane zostały
 - skrócenie nogawki (5 osób) i spódnica obciążeniowa (5 osób)
 - skrócenie rękawa (3 osoby)
 - wygodny worek (2 osoby)
3. 10 osób uważa, że videoporadniki jak krok po kroku dopasować garderobę do własnej niepełnosprawności są dobrym narzędziem do przekazania tej wiedzy, natomiast 1 osoba odpowiedziała, że raczej tak.
4. 100% ankietowanych uważa, że powinno powstać więcej videoporadników jak krok po kroku dopasować garderobę do własnej niepełnosprawności, również uwzględniając inne przeróbki niż te przedstawione w testowaniu innowacji społecznej, dla szerszej grupy osób z niepełnosprawnościami;
5. Przy ocenie zrozumiałości i czytelności wykonywanych działań wykonywanej przeróbki w filmach instruktażowych - 10 osób oceniło, że wszystko rozumie, natomiast 1 osoba przyznała, że raczej rozumie;
6. Oceniając stopień trudności przedstawianych czynności i przeróbek krawieckich w videoporadnikach, 5 osób uznało, że są łatwe, natomiast 6 osób – raczej łatwe;
7. 7 osób przyznało, że potrafiłaby po obejrzeniu poradników samodzielnie lub z pomocą opiekuna wykonać daną przeróbkę krawiecką, 3 osoby przyznały, że raczej by potrafiło wykonać daną przeróbkę, natomiast 1 osoba przyznała, że raczej nie potrafiłaby.
8. 7 osób uważa, że odzież po przeróbce krawieckiej wykonanej na testowaniu innowacji społecznej spełniłaby oczekiwania osób z daną niepełnosprawnością w codziennym funkcjonowaniu, natomiast 4 osoby stwierdziły, że raczej by spełniła oczekiwania.
9. Większość, tj. 10 osób przyznała, że videoporadniki przyczynią się do zwiększania wiedzy i dostępności do różnego rodzaju garderoby dla osób z niepełnosprawnościami, natomiast 1 osoba uznała, że raczej tak;

10. Najwięcej uczestniczek stwierdziło w pytaniu wielokrotnego wyboru, że dopasowanie garderoby do danej niepełnosprawności wykonane samodzielnie przez drobne przeróbki krawieckie:

- pozwoli estetycznie i praktycznie dopasować odzież do budowy ciała (10 osób)
- zwiększy dostępność do garderoby jaka się danej osobie podoba (8 osób)
- pozwoli na dostęp do wiedzy, wzorców i możliwości przystosowania odzieży do własnej fizyczności (7 osób)
- zwiększy samoocenę (6 osób)
- zwiększy wybór przyzwoitej garderoby codziennej, do pracy (6 osób).

Analizując przeprowadzone ankiety można stwierdzić, że uczestniczki wyraźnie dostrzegają problem związany z dostępną odzieżą na rynku, dostosowaną do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Wszyscy ankietowani pozytywnie przyznali, że videoporadniki jak krok po kroku dopasować garderobę do własnej niepełnosprawności są dobrym narzędziem do przekazania tej wiedzy. Z filmów jakie powstały najlepszym odbiorem cieszyły się instruktaże: skrócenie nogawki oraz spódnica obciążeniowa. Oceniając praktyczność i czytelność wyprodukowanego filmu instruktażowego względem odbiorców większość ankietowanych (10 osób) przyznało najwyższą notę w ankiecie, wskazując, że wszystko rozumie, natomiast 1 osoba przyznała, że raczej rozumie (co stanowi ponad 90% pozytywnej opinii testujących). Podobnie wypowiedzieli się testujący oceniając poziom wiedzy jaką może przekazać film instruktażowy. Większość testujących potrafiłaby na podstawie filmu wykonać prezentowaną przeróbkę krawiecką, tylko jedna osoba przyznała, że raczej by nie potrafiła jej wykonać. Można przyjąć, że ogólna ocena wyprodukowanych filmów instruktażowych jest pozytywna.

16. Raport z przeprowadzonej innowacji społecznej

Podczas przeprowadzonej innowacji społecznej:

- Powstały 4 filmy stanowiące prototyp i podstawę do produkcji profesjonalnych filmów instruktażowych;
- Powstały 4 profesjonalne filmy instruktażowe o tematyce modowej z praktycznymi wskazówkami jak wykonać przeróbkę krawiecką odzieży, które tematycznie

skierowane były dla 2 grup odbiorców: osób poruszających się na wózku inwalidzkim i osób po amputacji kończyny. Każdy film instruktażowy miał długość ponad 8 min, opatrzony był napisami i profesjonalnym podkładem lektorskim. Format zapisu filmu został przystosowany do publikacji w Internecie MP4.

- Tematami prezentowanych videoporadników były:
 - film nr 1 – „Eliminacja nogawki” – skrócenie i zaszycie nogawki w spodniach jeans dla osób po amputacji nogi, z wyłuszczeniem w stawie biodrowym;
 - film nr 2 – „Skrócenie rękawa” – skrócenie rękawa bluzki, na dwa sposoby, z zaszyciem lub ozdobnym wprowadzeniem gumki, dla osób po amputacji ręki lub urodzonych bez tej kończyny;
 - film nr 3 – „Spódnica obciążeniowa” – wprowadzenie obciążenia na dolnym rancie długiej spódnicy, by nie była zawiewana przez wiatr, dla osób poruszających się na wózku inwalidzkim;
 - film nr 4 – „Wygodny worek” – skrócenie i zaszycie spódnicy na kształt wygodnego worka dla osób po obustronnej amputacji nóg poruszających się na wózku.
- Gotowe videoporadniki zamieszczone zostały w Internecie, na serwisie Youtube pod linkiem prywatnym, w celu obejrzenia i oceny ich przez uczestników innowacji;
- Zaangażowano 4 osoby z niepełnosprawnościami do udziału w filmie i do prezentacji wykonanej przeróbki krawieckiej: 1 osobę po amputacji nogi, z wyłuszczeniem w stawie biodrowym; 1 osobę bez ręki; 1 osobę poruszającą się na wózku po urazie rdzenia; 1 osobę poruszającą się na wózku po obustronnej amputacji nóg;
- Zaangażowano krawcową; ekipę filmową; lektora; makijażystkę, zespół projektu;
- Przeprowadzono po 3 spotkania z testerami – osobami z niepełnosprawnością, w każdej grupie docelowej, podczas całego okresu prototypowania i testowania innowacji społecznej;
- Przeprowadzono ankiety: początkową i końcową wśród uczestników innowacji społecznej. Ankiety początkową wypełniło: 5 osób po amputacji oraz 5 osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Ankiety końcową wypełniło: 6 osób po amputacji oraz 5 osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.
- Przeprowadzona innowacja dała możliwość pozytywnej oceny zasadności zastosowania zaproponowanego rozwiązania, wyrażonej ze strony uczestników,

dzięki czemu narzędzie to może posłużyć do zwiększania dostępności do praktycznych porad krawieckich z myślą o grupie docelowej.

- W ramach prowadzenia innowacji przygotowano Kompendium o rozwiązaniu „e-krawcowa”.

17. Rekomendacje

Rozwiązanie może posłużyć przede wszystkim osobom indywidualnym. Jednak z rozwiązania będą mogły korzystać również podmioty wspierające osoby z niepełnosprawnością, np. podmioty ekonomii społecznej (m.in. organizacje pozarządowe, warsztaty terapii zajęciowej, środowiskowe domy samopomocy i inne), wspierając tym rozwiązaniem odbiorców. Podmioty te mogą być zainteresowane taką formą rozwiązania, ponieważ dostępny przekaz videoporadników może aktywnie wspomóc proces rehabilitacji społecznej osób z niepełnosprawnościami, stworzyć nowe możliwości pozyskania lub przywracania umiejętności zmierzających do usamodzielnienia odbiorców rozwiązania, poprzez wyposażenie ich w umiejętności wykonywania czynności życia codziennego oraz zaradność osobistą. Ponadto forma videoporadników będzie opcją bezpłatną, prostą w swoim przekazie i dostępną dla wszystkich posiadających dostęp do Internetu. Rozwiązanie to również może być upowszechniane na forach i grupach internetowych zrzeszających osoby z niepełnosprawnością w celu szerzenia praktycznej wiedzy czy realizacji własnych pasji. Na przykład tworzenie przez osobę z niepełnosprawnością videobloga krawieckiego, czy też wiązanie tej formy przekazu z życiem zawodowym osób z niepełnosprawnościami, np. w projektowaniu indywidualnej odzieży.

Innowacja społeczna „e-krawcowa” testowana była w 2 wybranych grupach osób z niepełnosprawnościami. Można zasugerować, że rozwiązanie to mogłoby być rozszerzane przede wszystkim o tematyki oraz grupy odbiorców. Ponadto, jak wspomniano wyżej, videoporadniki mogłyby powstawać przy udziale osób z niepełnosprawnością jako osoby prezentująca cały instruktaż, nie tylko prezentujące daną przeróbkę krawiecką.

Ponadto istnieje możliwość kontynuowania działań krawieckich osób z niepełnosprawnościami z jakim się spotkały podczas projektu i dalszej realizacji, np.: w

projektowaniu i przeróbek odzieży, a także podjęcia dodatkowego zakresu obowiązków lub wykształcenie się w zawodzie z podobnej branży.

18. Podsumowanie innowacji społecznej

Przez okres kilkunastu miesięcy wdrożono i przetestowano innowację społeczną pn. „e-krawcowa” mającą na celu polepszenie sytuacji osób z niepełnosprawnościami w dostępności do drobnych porad i usług krawieckich. Przeprowadzona innowacja społeczna polegała na wyprodukowaniu 4 videoporadników z instruktażem, jak krok po kroku dostosować daną odzież do indywidualnej fizyczności osoby z niepełnosprawnością, wykonując drobną przeróbkę krawiecką. Przy testowaniu innowacji społecznej zaangażowano osoby z niepełnosprawnością ruchową z dwóch grup: osób poruszających się na wózku inwalidzkim oraz osób po amputacji kończyn/y. W testowaniu innowacji społecznej wzięły udział wyłącznie kobiety z niepełnosprawnościami, mimo iż rozwiązanie to było otwarte zarówno dla kobiet i mężczyzn, z czego może wynikać, że tematyka krawiecka oraz udział w tego typu projektach są chętniej podejmowane przez kobiety. Uczestniczki były zaangażowane do działań na wszystkich etapach organizacji i realizacji inicjatywy. Począwszy od ustalenia tematów przeróbek krawieckich do filmów instruktażowych, poprzez faktyczny udział w produkcji filmowej, a także po uczestnictwie jako powstająca społeczność wspierająca dalsze działania projektu. Tym przykładem udział w projekcie pozwolił osobom z niepełnosprawnościami na to, iż nie pozostały przy uczestnictwie tylko biernymi odbiorcami wydarzeń, ale stały się jego aktywnymi realizatorami. Realizacja projektu pomogła złagodzić problemy występujące w obszarze dostępności odzieży dla grupy docelowej. Projekt był działaniem skierowanym do osób z całej Polski. Miało to na celu pokazanie uczestnikom, którzy często przebywają wyłącznie w zamkniętym środowisku osób z podobnymi dysfunkcjami, rzeczywistość, potrzeby i wyzwania, jakie doświadczają inni, dzięki czemu zaczynają oni zauważać własne silne strony i możliwości. Potrzeba zastosowania działań wsparcia przyjętego w przeprowadzonej innowacji społecznej jest olbrzymia, na co wskazuje pozytywny jego odbiór ze strony testerek oraz rezultaty jakie przyniosło testowanie innowacji społecznej. Projekt poza przyjętymi rezultatami może w przyszłości przynieść

również dodatkowe, nowe oraz odmienne rezultaty, dlatego istotne jest, aby taka inicjatywa na rzecz osób z niepełnosprawnościami była wspierana i dalej prowadzona.

19. Załączniki

Przykładowe wzory do zastosowania w opracowanej metodzie:

Tekst lektorski do filmu:

Przykład 1: FILM skierowany dla osób po amputacji kończyny

Witam Cię w filmie instruktażowym e-krawcowa, w którym podzielę się z Tobą poradami krawieckimi, jak samodzielnie wykonać drobne przeróbki odzieży dla osób z niepełnosprawnościami. W tym odcinku pokażę Ci, jak wykonać eliminację nogawki spodni dżinsowych dla osób z wyluszczeniem w stawie biodrowym lub po wysokiej amputacji nogi. Przeróbka ta jest często stosowana przez osoby z tą niepełnosprawnością. Pomysł polega na dopasowaniu jednej nogawki spodni do kształtu kikuta, przez skrócenie i zaszycie jej. Chcąc w ten sposób wykończyć spodnie, przejdźmy do przygotowań. Do wykonania przeróbki krawieckiej będą Ci potrzebne następujące rzeczy: nożyczki, szpilki, maszyna do szycia, kreda lub mydélko krawieckie, nitka w kolorze spodni, miara, spodnie do przerobienia, miejsce do pracy, stół, na którym można ciąć i szyć. Na początku dopasuj długość skracanej nogawki do długości kikuta. Jeżeli chcesz prawidłowo wykonać tą czynność dobrze gdy poprosisz o pomoc drugą osobę. Ale możesz też wykonać to samodzielnie. A więc ubierz spodnie i stań prosto. Następnie druga osoba do pomocy, niech chwyci materiał luźnej nogawki w punkcie, gdzie kończy się kikut i lekko ściśnię. Tak chwycone miejsce zaznaczcie kredą lub mydélkiem. Po zaznaczeniu odpowiedniej długości zdejmij spodnie. Rozłóż je na stole i popraw wykonane przy przymiarce zaznaczenie. W drugiej kolejności, ponownie odmierz długość, tym razem w granicach od jednego do pięciu centymetrów. Zaczynij obmiar od pierwszej zaznaczonej linii, idąc w kierunku do dołu spodni. Długość ta stanowić będzie nadmiar

materiału niezbędnego do wykonania podwinięcia i zaszycia nogawki. Dokładną wartość odmierzonego nadmiaru dostosuj indywidualnie, w zależności od kształtu i długości Twojego kikuta. Następnie zaznacz prostą kreską zmierzony nadmiar materiału, tak by obydwie wykonane linie były równoległe. Utnij nożyczkami zbędny materiał nogawki według drugiej wyznaczonej linii z nadmiarem. W kolejnym kroku wywiń na lewą stronę spodnie. Połącz równo obydwie krawędzie skróconej nogawki. Dla ułatwienia tej czynności możesz spiąć je szpilkami. Potem zaszyj na prosto krawędzie nogawki, zostawiając przy tym odpowiedni zapas od ucięcia, by wykonane zaszycie nie rozeszło się. Możesz przyjąć od pół do jednego centymetra zapasu. Następnie chwyć za końcówki zaszytej nogawki, lekko spłaszcz wzdłuż linii szycia i wykonaj narożnik w kształcie trójkąta. Odmierz dwa i pół centymetra podstawy trójkąta, zaznacz szpilką i zaszyj w tym miejscu narożnik po linii prostej. Czynność tą powtórz na drugim końcu nogawki, wykonując w ten sam sposób narożnik. Nogawka jest już prawie gotowa. Teraz wystarczą jedynie czynności wykończeniowe. Po wykonaniu tak narożników lekko je zaokrąglaj. W tym celu zaszyj pojedynczo narożniki, podobnie jak we wcześniejszym kroku, ale tym razem nadaj im kształt lekkiego zaokrąglenia, tak by z linii prostej stanowiącej podstawę trójkąta powstał łuk. Kształt ten możesz dopasować według własnego uznania i potrzeb, zaszywając narożniki większym lub mniejszym łukiem, w zależności od tego czy chcesz mieć bardziej dopasowaną nogawkę spodni czy luźniejszą. Narożniki ze zbędnym materiałem obetnij nożyczkami, żeby nie przeszkadzały, zachowując przy tym odstęp od linii przesytego łuku. Spodnie są gotowe do przymiarki. Takim rozwiązaniem możesz w łatwy sposób dopasować dowolne spodnie do własnych potrzeb. Mam nadzieję, że pomysł ten wykorzystasz w swoich krawieckich projektach tworząc niezwykle i praktyczne kreacje.

Innowator: Fundacja Kompilacja

Lider projektu: Małgorzata Załęcka

Produkcja: Orbsay Solution Sp. z o. o.

Krawcowa: Monika Śmiecińska

Modelka: Daria

Agencja: MONOMODA

Reżyseria: Bartłomiej Stroiński

Zdjęcia: Dawid Majewski

Czytała: Małgorzata Łodej-Stachowiak

Film instruktażowy został wyprodukowany w ramach testowania innowacji społecznej pod nazwą „e-krawcowa”, realizowanej w projekcie „Inkubator Innowacji Społecznych Generator Dostępności” współfinansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, Program Operacyjny Wiedza, Edukacja, Rozwój.

Przykład 2: FILM skierowany dla osób poruszających się na wózku inwalidzkim

Witam Cię w filmie instruktażowym e-krawcowa, w którym podzielę się z Tobą poradami krawieckimi jak samodzielnie wykonać drobne przeróbki odzieży dla osób z niepełnosprawnościami. W tym odcinku pokaże Ci, jak dostosować spódnicę żeby nie była zawiewana przez wiatr podczas poruszania się na wózku inwalidzkim. Pomysł ten polega na obciążeniu dolnego rantu spódnicy ołowianką, dzięki której spódnica ładnie się układa i nie podwija podczas spaceru czy poruszania się na dworze. Ciężarki są estetycznie wszyte i niewidoczne, dlatego rozwiązanie to możesz wykorzystać w wielu swoich kreacjach. Do wykonania przeróbki krawieckiej będą Tobie potrzebne następujące rzeczy: nożyczki, szpilki, nitka w kolorze spódnicy, agrafka o szerokości dziesięciu milimetrów, maszyna do szycia, igła do szycia ręcznego, obciążnik do firan na metry, tak zwana ołowianka, zwiewna spódnica za kolano najlepiej rozszerzana, miejsce do pracy, stół, na którym można ciąć i szyć. Chcąc wszyć ołowiankę i stworzyć spódnicę obciążeniową na początek odpowiednio ją przygotuj. Spódnica jaką wykorzystuję w tym filmie posiada ozdobne rozcięcie z przodu, dlatego należy je zaszyć. W tym celu wywiń spódnicę na drugą stronę i złoż obydwie krawędzie rozcięcia, równoległe zewnętrzną stroną spódnicy do siebie. Po zrównaniu obojgu boków rozcięcia zepnij je szpilkami. Następnie tak połączone boki zaszyj, najlepiej wzdłuż pierwotnej linii szwu, zostawiając odpowiedni zapas materiału przy krawędzi. Jeżeli spódnica jaką będziesz przerabiać również posiada podobny rozporek postępuj zgodnie ze wskazówką jaką Ci przedstawiłam. W przypadku, gdy Twoja spódnica jest prosta bez rozcięcia możesz pominąć ten krok. Gdy już zaszyjesz ozdobne rozcięcie spódnicy, możesz przejść do wykonania podwinięcia jej dolnej krawędzi, w celu późniejszego wprowadzenia przez nie obciążenia. W pierwszej kolejności odmierz od dołu spódnicy około dwa centymetry. Zaznacz obmiar mydełkiem krawieckim od wewnętrznej strony spódnicy. W ten sam sposób tą samą wartość odmierz na całej szerokości dołu spódnicy. Następnie złoż dolną krawędź spódnicy do

wrysowanego po wewnętrznej stronie zaznaczenia. Zepnij materiał szpilkami na całej długości zagięcia, tak by dolna krawędź spódnicy stykała się równoległe do wyrysowanej linii. W celu ułatwienia możesz, przed spięciem szpilkami, przeprasować żelazkiem to podwinięcie, by mieć pewność, że wykonane jest równo. Następnie zaszyj podwinięcie, tak by powstał tunel. Jeżeli nie posiadasz maszyny czynność tą możesz wykonać ręcznie. Zszycie wykonaj na całej długości podwinięcia rozpoczynając od miejsca, gdzie było ozdobne rozcięcie, zostawiając przy tym jeden centymetr niezaszytego odstępu pomiędzy miejscem, gdzie zaczniesz szyc a miejscem, gdzie skończysz. Tak by powstał otwór, przez który przeciągniesz ołowiankę. Gdy już wykonasz tę czynność, przygotuj ołowiankę do firan, zahacz na jej jednym końcu agrafkę. Przeciągnij ją agrafką przez powstały odstęp dookoła tunelu, tak by zakończyć wyjmując agrafkę z zahaczoną ołowianką przez ten sam odstęp. Obciążenie powinno być wprowadzone luźno, bez ściągania, o tej samej długości jak obwód tunelu. Następnie, gdy już ustalisz odpowiednią długość ołowianki, przytnij ją. Nałóż jej dwa końce lekko na siebie i przesyj ręcznie. Teraz możesz całkowicie schować obciążenie i zamknąć tunel. Zaszyj odstęp, przez który wprowadzana była ołowianka. Spódnica jest gotowa do przymiarki. Mam nadzieję, że pomysł ten wykorzystasz w swoich krawieckich projektach tworząc niezwykle i praktyczne kreacje.

Innowator: Fundacja Kompilacja

Lider projektu: Małgorzata Zalecka

Produkcja: Orbsay Solution Sp. z o.o.

Krawcowa: Monika Śmiecińska

Modelki Agencji Monomoda

Modelka: Beata Witkowska

Reżyseria: Bartłomiej Stroiński

Zdjęcia: Dawid Majewski, Bartłomiej Stroiński

Czytała: Małgorzata Łodej-Stachowiak

Film instruktażowy został wyprodukowany w ramach testowania innowacji społecznej pod nazwą „e-krawcowa”, realizowanej w projekcie „Inkubator Innowacji Społecznych Generator Dostępności” współfinansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, Program Operacyjny Wiedza, Edukacja, Rozwój.